

Kapitein Edward Smith begon zijn zeevaardercarrière op zijn 13e jaar. In 1880 begon hij bij White Star Line en kreeg zijn eerste baan als kapitein in 1887. Hij ontwikkelde een reputatie bij de passagiers en bemanning als een flamboyante persoonlijkheid. Enkele passagiers wilden alleen meevaren als hij aan het roer stond. Na 1904 werd het traditie dat hij de White Star Line's nieuwste schepen op hun eerste vaart begeleidde. Het was daarom ook geen verrassing dat hij kapitein van de Titanic werd op haar reis in april 1912



Op de avond van de 14e april 1912, woonde hij een door George Widener en zijn familie gegeven diner ten ere van hem bij. De crème de la crème van de society aan boord van de Titanic was daarbij aanwezig. Hij was ongerust over het ijsgebied waarover hij verscheidene waarschuwingen had gekregen gedurende het weekend. Hij verexcuseerde zich voortijdig en ging naar de brug om met 2e officier Charles Lightoller de situatie en temperatuur te bespreken. Daarna ging hij naar bed.

Om 23:40 werd hij wakker van de botsing met de ijsberg en haastte zich naar de brug. Hij ontving het rapport van het ongeluk van 1e officier William Murdoch en inspecteerde vervolgens samen met Thomas Andrews (de architect) de schade die het schip geleden had. Hij gaf onmiddellijk order om de reddingsboten klaar te maken, maar twijfelde tegelijkertijd. Na aandringen van Lightoller gaf hij uiteindelijk toch het commando.

Het legendarische leiderschap van Smith leek hem verlaten te hebben en hij was voor zijn doen besluiteloos en voorzichtig. Smith maakte tot het eind geen aanstalten om het schip te verlaten.

Zijn lichaam, is nooit gevonden